

NYTTÅRSTANKER 2. januar 2010 av Helga Hugdal.

GODT NYTT ÅR!

Og jeg har et nyttårsønske om at alle skal føle seg sett og verdsatt.

Når dette leses, har vi så vidt tatt i bruk et helt nytt år. Med muligheter, utfordringer, bagasje fra tidligere år - og håp om at det går BRA med våre og alle og kloden vår og oss.

Når jeg taler og skriver, blir det mer og mer påliggende for meg at jeg viser respekt for at vi har forskjellige følelser og ulike ståsted, ikke minst rundt jul og nyttår. Og jeg får dette bekrefta nesten daglig, i samtaler med medvandrere, i sorg og i glede. Jul og nyttår forsterker alle typer følelser hos mange, ser det ut for. De som lever med, og kjemper seg igjennom, sorg og savn ellers i året, føler dette ekstra sterkt disse ukene. De som har det på det jevne og kan glede seg over mye, gleder seg ofte ekstra til jul og i jula. Og nyttårsaften kan komme som en kjærkommen kveld med refleksjon, takk, feiring og håp. Og mange ligger kanskje et sted midt imellom – eller de tenker lite over at disse dagene er særlig annerledes enn året for øvrig. SÅ forskjellig kan vi ha det inni oss, vi som møter hverandre på butikken og i skiløypene, på venteværelsene og i kirka. Og vi smiler, eller smiler ikke, og deler litt av det som er ”innafor vesten”, eller vi deler lite og ingenting.

Hvordan skal jeg komme meg videre nå, med det jeg faktisk mener er viktig? Jeg velger å skrive litt om mitt håp og mine drømmer for et varmere klima rundt oss og inni oss:

Jeg skulle ønske at vi alle var rause og tålmodige med hverandre, ikke minst med de som er veldig forskjellige fra oss selv, og som kanskje har ”rota det til” på de områdene hvor vi selv tenderer til hovmod. Jeg skulle ønske at vi alle ble bedre og bedre lyttere, som ikke kom med VÅRE løsninger, men som hadde mot til å lytte, også til fortvilelsen og sorgen. Og jeg har en drøm om mange, mange åpne heimer – for naboer, ungdom, nye landsmenn, samtalegrupper og delekvelder osv. Åpne hus, hender og hjerter mot andres tanker og andres behov. Ei brødskive og stillhet, eller en usminka samtale om levd liv, kan være vel så viktig som en planlagt og påkosta festkveld med den ”trygge” omgangskretsen. Og det ene trenger ikke å utelukke det andre. Vi har alle våre naturlige gaver og evner, selv om de fleste med fordel kan ta i bruk ennå mer av sin dristige godhet – og sitt MOT i møte med annerledeshet.

Og jeg har et nyttårsønske om at alle skal føle seg sett og verdsatt. Sett av milde øyne som prøver å forstå. Sett av medvandrere som oppmuntrer til positiv innsats inni oss og rundt oss.

Sett og fulgt av Faderøyne og et himmelhjerter som elsker og elsker.

Gode ønsker for 2010!

Helga Hugdal